

[Sønderby]

sendte til dagspressen, at for at fiske på kvoten skal man have en licens, hvoraf det skal fremgå, hvor meget indehaveren må fiske. Han siger også, at der må i 1986 fiskes 34.000 t, men at det nok bliver vanskeligt at fiske disse 34.000 t. Vi synes egentlig, at dette er lagt i gode hænder.

Et tredje punkt i fiskeriministerens argumentation var de beskæftigelsesmæssige hensyn, og da har jeg ligesom hr. Henning Andersen læst Aktuelt i dag. Jeg tror også, at fiskeriministeren er bekendt med – han nævnte det også som det tredje punkt – at der var nogle beskæftigelsesmæssige hensyn at tage. Jeg tror også, forslagsstillerne ved, at der inden for det sidste års tid er bygget en fabrik, hvor der er ansat en 40–50 mennesker. Det skal ikke være afgørende, hvis man ødelægger miljøet; så skal det selvfølgelig overvejes, men det har været overvejet. Den forhenværende fiskeriminister var i området, inden licensen blev udstedt, inden man gik i gang med denne fabrik, og derfor er alle afregninger helt sikkert taget med.

Endelig sluttede fiskeriministeren med, at en koordinering af de fredningsmæssige og fiskerimæssige hensyn og interesser vil indgå i de fremtidige reguleringer, i det antal tons, der fremtidig må fiskes, og det vil sige, at alle ting er taget med i betragtning. Derfor må jeg sige, som jeg startede med, at det nok er unødvendigt at tage denne diskussion.

Jeg håber så også, som ministeren sagde til sidst, at der fra fredningsmyndighederne kan skabes forståelse for, at der oprettes nogle kulturbanker. Det kunne måske være en god idé at sortere de muslinger, der bliver fisket, og sætte de små ud på nogle kulturbanker; jeg tror, man snakker om, at der skal være 5–6 stykker. Det skal man have forhandlet med fredningsmyndighederne om, og det havde ministeren også med.

Vi vil da alle, både hr. Arne Jensen, hr. Henning Andersen og undertegnede og sikkert også hr. Larsen-Ledet, gerne sikre, at der er en god bestand af blåmuslinger i Vadehavsområdet både af hensyn til vadefuglene – det bliver så også af hensyn til jægerne, som har noget at skyde på – af hensyn til dem, der skal tælle dem, og af hensyn til en hel masse andre ting, men miljøet skal selvfølgelig have det godt, og vi er da for så vidt ikke i tvivl om, at det er i gode hænder, når fiskeriministeren med reguleringsudvalget og

med de myndigheder, der er derovre, diskuterer, hvor stor en kvota der skal være, og de hensyn, som ministeren vil tage vedrørende den kommende kvota, der bliver sat, vil vi sætte vores lid til.

Larsen-Ledet (RV):

Det var min opfattelse, i hvert fald indtil den 15. maj, at fiskeriministeren og fiskeriministeriet meget samvittighedsfuldt har varetaget beskyttelsen af fiskebestanden, også indimellem på en måde, så det har vakt harme blandt fiskerne, fordi man syntes, at ministeren og ministeriet har været for skrappe over for fiskerne.

Så står vi pludselig over for en helt ny situation med et forslag fra SF, som i høj grad sætter et spørgsmål ved fiskeriministerens og fiskeriministeriets administration af kvoteringen af blåmuslinger i Vadehavet. Er den anklage, der indirekte ligger deri, berettiget, eller er den ikke?

Jeg vil gerne sige på de radikales vegne, at vi lægger overordentlig stor vægt på den økologiske balance og i denne konkrete sag på, at der ikke bør ske en overfiskning af blåmuslinger til skade for fremtidigt fiskeri og for de edderfugle, vi også har et ansvar for.

Jeg vil ikke her sige ja hverken til 10.000 t blåmuslinger eller til 34.000 t. Dette er jo ikke kun et spørgsmål om følelser. Man skal have en baggrund for at kunne tage en klar og afgørende stilling til dette spørgsmål. Hvor går de muslinger hen? Er det rigtigt, at en stor del af dem sælges til Holland til kulturbanker dér? Det ved jeg ikke, men derfor spørger jeg, om ministeren vil være i stand til at oplyse noget om, hvor de specielt fra dette område går hen. Kan vi under udvalgsarbejdet få et større indblik i fiskeriministerens undersøgelse, den undersøgelse, som har givet baggrund for den tilladte kvota på de 34.000 t? Og er der absolut sikkerhed for, at det er en forsvarlig beslutning, ministeren har truffet? Vi er af den opfattelse, at enhver usikkerhed må komme blåmuslingerne til gode, en usikkerhed, som indebærer risiko for bestanden af blåmuslinger. Kan vi også på lidt længere sigt ramme de fiskere og den industri, som beskæftiger sig med blåmuslinger? Derfor er det vigtigt at ramme rigtigt